

Steaua Roșie

ORGAN AL COMITETULUI RAIONAL P.M.R. SI AL SFATULUI POPULAR AL RAIONULUI ALBA

ANUL XI. — Nr. 507

Vineri, 26 iunie 1959

4 PAGINI 20 BANI

In cinstea zilei de 23 AUGUST

Plenara Comitetului raional de partid

In ziua de 22 iunie, in sala Casei raionale de cultura a avut loc plenara largita a Comitetului raional de partid, unde s-a preluat planul privind actiunile ce se vor intreprinde in raionul nostru in intinmoinarea zilei de 23 August. Au participat membri ai Comitetului raional de partid, activisti de partid si de stat, ai organizatiilor de masa, conducatori de intreprinderi si institutii etc.

Lucrarile plenarei au fost conduse de tovarasul Stefan Boureanu, prim-secretar al Comitetului raional de partid.

Dupa ce tov. Farcaș Vasile, secretar al Comitetului raional de partid a prezentat planul, numeroși participanti și-au luat angajamente sporite in cinstea zilei de 23 August, pentru realizarea și depășirea sarcinilor de plan, in lumina Plenarei C.C. al P.M.R. din noiembrie anul trecut.

Angajamente însuflețite

In intinmoinarea marelui sarbatori a eliberării patriei noastre de sub jugul fascist, colectivul de muncă al întreprinderii Zlatna desfășoară o însuflețită întrecere socialistă.

In cadrul unei recente constatări de producție, muncitorii, tehnicienii, inginerii și funcționarii de aici și-au sporit angajamentele. Astfel, ei și-au propus ca în cinstea zilei de 23 August să realizeze o economie în valoare de 250.000 lei, să sporească productivitatea muncii cu 2

la sută și să reducă prețul de cost la reparațiile capitale la construcții cu 7 la sută, iar la reparațiile capitale la utilaje cu 5 la sută. Sarcina de plan la produsele principale va fi depășită în medie cu peste 3 la sută. De asemenea, până la data de 20 august, prin munca entuziasată a întregului colectiv se va termina și da în folosință instalația de la secția nr. 3.

In vederea grăbirii construcției blocurilor muncitorești, colectivul de muncă va efectua peste 2.000 ore muncă voluntară, asigurând terminarea construcției în roșu a celor 3 blocuri.

Sectorul socialist al agriculturii în continuă creștere

Urmind cuvintul de îndemn al partidului și convingși de rezultatele convingătoare ce le au măturat la tot pasul, 262 familii de întovărășiți din comună, în frunte cu tovarășii Fostoc Cornel, președintele întovărășirii agricole „Drumul socialismului”, Bretoi Ștefan, președintele întovărășirii „16 Februarie”, Virva Nicodim, președintele întovărășirii „Recolta”, membrii de partid Timiș Gligor, Toth Arpad, țărării muncitori Fostoc Ionuți și alții, au cerut să fie primiți și ei în marea familie a colectivității. Și dorința lor a fost înlăptuită luna trecută, când adunarea generală a colectivității le-a aprobat cererile, primindu-i cu căldură în gospodărie.

In satul Galda de Sus, unde organele de partid și Comitetul executiv al Sfatului popular din comuna Benic au muncit cu răbdare și perseverență în rindul țărănimii muncitoare, pentru a-i lămurii despre avantajele muncii unite în întovărășire, rezultatele nu au întârziat să se arate. Astfel, la 22 iunie, 162 de familii de crescători de animale, cu o suprafață de 336 hectare teren agricol și un fond de bază de 162 oi, au pus în satul lor bazele unei întovărășiri agrozootehnice.

La întreprinderea Zlatna, lucrările de săpături și altă muncă necalificată la cele 3 blocuri muncitorești ce se construiesc se fac prin muncă voluntară.

In clișeu: In prima zi pe șantier.

Toate gazetele de perete — la nivelul sarcinilor actuale!

Ca parte integrantă a presei de partid, gazetele de perete reprezintă un important mijloc la îndemina organizațiilor de partid pentru lămurirea politicii partidului nostru, o tribună de popularizare a tot ce e nou și înaintat în munca de zi cu zi, reprezintă o armă eficientă în orientarea întregii activități a masei largi de oameni ai muncii spre îndeplinirea mărețelor obiective ridicate de sarcinile construcției socialiste în patria noastră.

Îndrumate și conduse îndeaproape de organizațiile de partid, numeroase colective de redacție ale gazetelor de perete din întreprinderile, instituțiile și satele raionului reușesc să aducă la ordinea zilei cele mai arzătoare probleme ale locului de muncă respectiv. Bazându-se pe participarea unui larg activ de corespondenți și colaboratori competenți, colectivul de redacție al gazetei de perete de la întreprinderea Zlatna orientează activitatea gazetei de perete spre creșterea producției și productivității muncii, spre înlăturarea rebuturilor și sporirea volumului de economii. De asemenea, în centrul activității gazetei stă ca principală sarcină extinderea experienței înaintate și combaterea cu toată tăria a tot ce e dăunător în desfășurarea muncii. Deosebit de important este apoi faptul că, orientându-se just, colectivul de redacție al gazetei de perete de aici a deschis rubrici permanente de articole axate pe probleme de bază, ca reducerea prețului de cost, activitatea A.S.I.T., situația internațională etc., care nu numai că sunt înlocuite respectate dar apar cu toată regularitatea.

Pentru combaterea lipsurilor în muncă, în cadrul gazetei apare cu regularitate o rubrică de satiră, în care sunt biciuite fără cruțare, prin caricaturi și epigrame o seamă de lipsuri care se fac simțite în munca de zi cu zi. O frumoașă activitate desfășoară și gazeta de perete de la U.R.C.C. Alba. Orientând activitatea gazetei de perete, colectivul de redacție de aici, îndrumat îndeaproape de organizația de bază, nu numai că asigură apariția regulată a edițiilor la gazetă, dar se preocupă de legarea activității gazetei de sarcinile concrete ce stau în fața lucrătorilor din cooperatie. Meritul deosebit al acestui colectiv este că paralel cu editarea gazetei editează și o foaie volantă, destinată cooperativelor sătești. În cadrul foii volante apar cu regularitate materiale din experiența cooperativelor fruntașe, materiale critice ca și diferite rubrici atractive ca „știati că...”, în care sunt satirizate lipsurile semnificate la unele cooperative din raion.

In ultima perioadă s-a îmbunătățit mult și activitatea gazetelor de perete de la sate. Organizațiile de bază, îndrumate fiind de Comitetul raional și comitetele comunale de partid, se preocupă mai îndeaproape de activitatea colectivelor de redacție, le analizează periodic munca și le instruiesc asupra sarcinilor ce le revin în diferite perioade de activitate. Gazeta de perete de la G.A.S. Oarda de Jos, de pildă, editează regulat și o foaie volantă care se difuzează la fiecare secție. În cadrul foii sunt analizate concret rezultatele obținute și se critică cu lărie lipsurile care mai există. În cadrul foii sunt publicate cu regularitate caricaturile, ceea ce dă foii un caracter combativ. De asemenea, metode bune de muncă în apariția gazetei folosește și colectivul de redacție al gazetei de perete din gos-

podăria colectivă din Bucurdea V. noasă. Aici, pentru a stimula munca fruntașilor din gospodărie, se folosește „scrisorile de mulțumire” către fruntași, iar celor codași li se adresează, de asemenea, scrisori deschise în care li se arată lipsurile manifestate și ce anume trebuie făcut pentru lichidarea lor. Sunt apoi și alte gazete de perete, ca cele ale organizațiilor de partid și sfaturilor populare din Vințul de Jos, Mihalț etc., care își leagă strâns activitatea de sarcinile actuale.

In cursul lunii mai ziarul „Steaua roșie” a inițiat un concurs al gazetelor de perete sub lozincă: „Gazeta de perete în sprijinul îndeplinirii sarcinilor”. Cum era și de așteptat, numeroase colective ale gazetelor de perete și-au anunțat participarea la concurs și au luat totodată măsuri pentru îmbunătățirea muncii. Acest fapt e deosebit de important, deoarece participarea la această întrecere este un mijloc important de activizare a gazetelor de perete, de antrenare a acestora la îndeplinirea sarcinilor actuale. Din păcate însă și acum mai sunt gazete care nu au făcut nimic în legătură cu acest concurs.

Cu toate rezultatele obținute însă, în această direcție, activitatea gazetelor de perete nu este încă la nivelul actualilor sarcini. Unele organizații de bază dovedesc o atitudine de nepermis față de organele lor de presă, nu îndrumă activitatea colectivelor de redacție, astfel că unele gazete sînt rămase ea simple afșiere. Gazeta de perete din satul Coslariu, de pildă, are în locul articolelor diferite anunțuri, în timp ce alte gazete, ca cele de la Depoul C.F.R. Teiuș, cooperativele meșteșugărești „Munca nouă” și „Muresul”, comuna Stremț și altele, articolele nu se schimbă cu lunile, și chiar atunci cînd se schimbă, sînt generale, rupte de sarcinile concrete de la locurile de muncă. Sînt activitate a acestor gazete se datorește faptului că de cele mai multe ori colectivele de redacție sînt doar cu numele sau lipsesc cu desăvîșire.

Este știut faptul că o gazetă de perete reușește să fie vie, atractivă și combativă numai atunci cînd are în jurul ei un larg activ de corespondenți. Din păcate însă, multe colective de redacție nu se preocupă de antrenarea masei largi în scrierea articolelor, ci se mulțumesc să scrie doar 1-2 membri din colectivul de redacție. Gazetele de perete de la Galtiu, Ciugud și altele apar nu de puține ori în ediții complete, scrise și semnate de către un singur om. Or, o astfel de „metodă” folosită la apariția gazetei duce la scrierea de articole generale, neatractive și lipsite de combativitate.

Gazetele de perete sînt instrumente principale de luptă ale organizațiilor de bază. De aceea, acestea au datoria să îndrume și să sprijine în permanentă colectivele de redacție, analizînd periodic activitatea lor și îndrumîndu-le în așa fel ca gazetele de perete să devină adevărate tribune ale experienței înaintate, un mijloc important de agitație politică. Este necesar ca organizațiile de partid să urmărească îndeaproape îndeplinirea planurilor de muncă să analizeze eficacitatea materialelor publicate, să vegheze ca materialele ce se publică să fie strîns legate de mărețele sarcini pe care le ridică etapa actuală a construcției socialiste în țara noastră.

IN CLIȘEU: Stropitul viei la gospodăria colectivă „Viața nouă” din Telna

DE „ZIUA ÎNVĂȚĂTORULUI” GINDURI...

Zină cu coșite bălate și ochi albaștri... Așa i-a zis în stihurile sale unul din poeți, patriei noastre. Care? Să nu-i căutam acum identitatea. Destul că a făcut-o. Iar noi, cu mic cu mare, să-i mulțumim pentru frumoasa asemănare. Numai că, mulțumindu-i, să nu uităm nici o clipă că de spinos a fost drumul către lumina vremilor de azi. Căci, cite și cite suferințe a înscris trecutul în cartea cea mare a întregului popor.

Să întorcem file de istorie. Vino și le întoarce tu cu mîna ta, muncitorule! N-ai întors prea multe și fruntea ți s-a întunecat. Strîngi pumnii? Ți-e îndreptățită mînia! Te vezi, nu-i așa? Pe atunci, chipul ți era pămîntu, stors de vlagă. Casa ți era rece și tristă, femeia fără nădăjdi, iar copiii fără zîmbetul copilăriei.

Vino și tu, săteanule, în fața cărții deschise. Vino, căci la fel ți-a fost viața. Ți-amîntești? Munceci din zori și pînă-n noapte și, tot n-apucați să înnozi firul nevoilor. Pe uliță, cîntul tristeții te însoțea și cînd plecai ca și cînd te întorceai înălit de pe ogor.

Dal Tristă era pe atunci ulița. Ști! Odată te-ai înîlnit cu un ins ce venise să-ți învețe copiii. Pe ai

tăi, pe-ai tuturor. Și, ca și tine a-vea vocea stinsă și ochii tulburi. Ii ziceai „domnule învățător” și ai început să-ți versi năduful. Dar, „domnul” din fața ta avea coatele roase iar pălăria ce-i acoperea fruntea îngindurală era de o vîrstă de copiii pe care-i învăța buchile.

S-a scurs apoi vremea. A prins a suna pentru toți sirena lui Roa-ită. Semnal de luptă. O luptă pentru viață. Cei obișniți s-au prins prin legămint să învingă. Și-apoi, cine nu-și amînteste cif de puternic a strălucit acel August 23? Tu, muncitorule, ți-ai sumes minceile și ai frînt lanțurile ce-ți zăgăzuiau porțile viitorului. Tu, săteanule, ai strîns cu putere mîna care ți-a fost întinsă și ai înfipt cu sete plugul în brazda pe care ți-o credeai de vacuri vrăjmașe. Iar tu, învățătorule, ai început să semeni în inimă adevăr de viață nouă.

Partid! Cu numele tău pe buze au luptat și au învins toți cei fără temere. Și, hrănită cu sevă nouă, pe tulpina patriei au dat mugurii. Sfîrșit și început de istorie.

Să întorcem din nou file din cartea acum mereu deschisă pentru fapte mari.

Patriei Zină cu coșite bălate și

ochi albaștri. Ești neasemuit de frumoașă. Pe întinșurile tale, sub cerul tău mereu senin, se înalță azi pădure coșurile de fabrici, de uzine. Sub soarele tău se strălucesc, mîndre, holdele. Iar fiii tăi în marș spre viitor îți înalță tîm de slavă.

Tu, învățătorule, ești și tu în pas cu sutele de mii. Numele tău, încă de mult nu-ți mai sună a ocară. Partidul care îți este mereu călăuză, ți-a dat un nume de care poți fi mîndru. Și de ești Dumitru Loghin, Ion Santo sau Gheorghe Panța din satul întreg colectivizat, de ești Vicor Gherman, Maria Bota, Traian Pătrășcanu sau Maria Roșu, ce fii mereu nestînsă flacăra științei în îndepărtate așezări de munte, sau de te numești Maria Dragosin, Adriana Bulbucan sau Ana Valer, fie, învățătorule, harnic oștean din marea armată a făclierilor, poporul ți acordă înaltă cinstitie. Iar acum, la cumpăna anului, cînd tu, învățătorule, strîngi roadele muncii tale de zi cu zi, poporul ți dăruiește încă o nestemată pe care s-o adaugi șiragului tău de zîmbi: „Ziua învățătorului”. Fă din această zi, învățătorule, punte spre izbinzi viitoare!

S. MARGIRIT

SATUL Zilelor noastre

Te slăvim viață nouă

Zilele fericite pe care le trăiesc cu familia de când sînt colectivizat, mă întăresc și mă îndeamnă să muncesc cu tot mai multă dragoste și putere de muncă pentru întărirea și înflorirea gospodăriei noastre colective, adevăratul izvor al belșugului și bunăstării noastre.

Dacă în trecut părinții mei au trăit din greu muncind pe moșia lui Ficher pentru a cîștiga o coajă de piine, și copil fiind, alături de ei, am simțit și eu povara apăsătoare a lipsurilor, acum cu totul alta îmi este viața.

Ca membru al gospodăriei colective din Cistei, din anul 1955 — an în care am fost lăsat la vatră din armată — roadele muncii mele au prins a se vedea tot mai mult. Purtându-mi toată nădejdea în colectivă, unde am muncit zi de zi, am realizat cu soția, în fiecare an 300-400 zile-muncă, dobîndind anual un venit de 20.000-25.000 lei la care s-a adăugat și roadele obținute de pe totul individual de 30 ari.

Ca orice om, năzind la o viață tot mai bună, la un adăpost responsabil, am ridicat împreună cu părinții din veniturile dobîndite în gospodărie, o casă cu 3 camere. Veniturile frumoase realizate după cele 410 zile-muncă făcute anul trecut împreună cu soția în gospodărie, mi-au dat posibilitate să-mi introduc lumina electrică, să-mi iau aparat de radio și o vacă de lapte, făcîndu-mi viața tot mai fericită. Dar bucuria și fericirea zilelor noi o simt și o trăiesc și mulți alți colectivizati ca Ciortea Cornel, Naghi Ștefan, Avram Nicolae, Cîrnaș Mihailă, Silvășan Aurel și alții, care de asemenea și-au făcut case noi, și-au instalat lumină electrică, au aparate de radio și mobilă nouă.

Și convingi de faptul că drumul

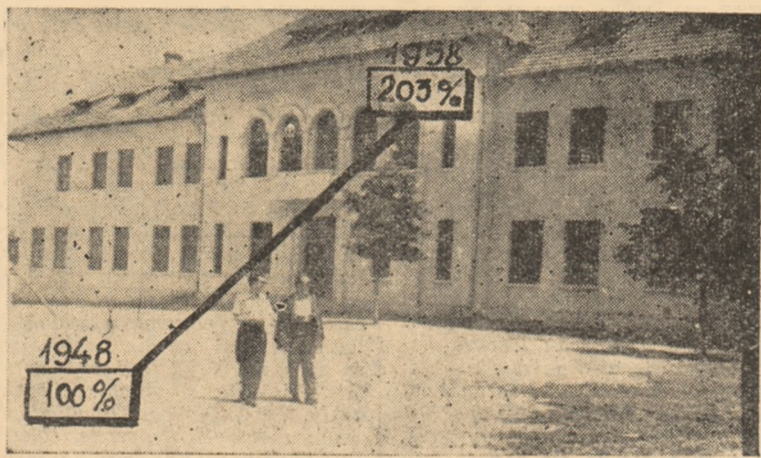
gospodăriei colective este drumul spre o viață nouă, fericită, alături de noi a pășit cu încredere tot satul. Acum, cînd gospodăria noastră posedă peste 800 hectare teren agricol, cu 150 vite mari, o turmă cu peste 300 de oi, o crescătorie de porci, pepinieră de viță și grădini de legume, posibilitățile de dezvoltare a gospodăriei sporesc și odată cu aceasta cresc și veniturile colectivizatorilor. De aceea, noi slăvim viața nouă din gospodăria colectivă și mulțumim partidului drag, care ne sprijină în permanență să ne facem viața tot mai fericită, mai îmbelșugată.

SEICEANU ION
colectivist G.A.C. — Cistei

În cei 15 ani de la eliberare, în satele patriei noastre au avut loc adînci prefaceri. Agriculturii, înapoiate și fărâmițate de altădată, i-a luat locul o agricultură socialistă înfloritoare. Din satele noastre a fost încă de mult smulșă din rădăcini neștiința de carte, învățămîntul și cultura luînd un mare avînt. S-au construit pentru oamenii satelor școli și cîmine culturale, dispensare și case de nașteri, iar în multe din sate a fost introdus curentul electric.

Altul este satul de azi, alta este viața sătenilor.

Creșterea numărului de elevi în școlile din comunele și satele raionului

Lucruri obișnuite

Pe o viroagă, străjuită de dealurile cu vii ale gospodăriei de stat, cu lanuri de grâu și porumb ale gospodăriei colective se află așezată comuna Berghin. Peste tot numai peisaje pitorești. În farmecul acestor locuri, romînii și germanii lucrează înfrățiți în gospodăria colectivă „Gh. Doja”. Și aici ca și în altele alte comune de pe înălșii patriei se văd cu ușurință transformările ce au avut loc în cei 15 ani de viață liberă.

Nenumărate și minunate sînt înfăptuirile din comună înscrise în cronică vremurilor noi. Dar, să deschidem doar una din pagini — pagina culturală și să vedem cele scrise: Zi de zi cînd soarele se pierde după dealuri, pe ulițele comunei, grupuri de tineri, tînere și vîrstnici, romîni și germani, se îndreaptă spre cîminul cultural. Aici, Luister Maria

și Avram Maria, Vințan Ion și Szeghedi Mihai, Dobîrtă Maria, Szeghedi Rozina și alții care fac parte din brigada artistică de agitație repetă. În programul brigăzii ei fac bilanțul celor 15 ani de succese ale construcției socialiste: cîmin cultural, bibliotecă comună, magazine ale cooperativei de consum, gospodărie colectivă, cinematograful...

Și acești oameni din comuna Berghin nu vor uita niciodată că bucuriile vieții le-au cunoscut doar în anii regimului nostru democratic.

Grija față de om

În anii regimului democrat-popular din țara noastră, pentru îngrijirea sănătății oamenilor muncii, se construiesc an de an noi unități sanitare, ce sînt înzestrate cu utilaj și aparatură modernă, deservite de cadre medico-sanitare bine pregătite.

ÎN CLISEU: Noul dispensar din comuna Intregalde, ridicat cu ajutorul statului.

ÎN NOAPTE A STRĂLUCIT LUMINA...

Momentul a fost consemnat atunci în cronică Cricăului deslucit de fugitiv. O notare simplă: Azi, 31 decembrie 1958, cu cîteva ore înainte de miezul nopții în satul nostru lumina electrică a risipit întunericul. Da! În prag de an nou, atunci cînd cîminii făceau bilanțuri și își făceau încredători vise de viitor, aici în satul acesta așezat la poale de vîi mănoase becul a înlocuit pentru totdeauna lampa cu petrol. Un vis ca altele multe altele și-a găsit, în anii vieții noastre noi, împlinirea.

Așadar, oamenii Cricăului au consemnat în acel început de an nou o realizare măreață la care pe vremea burgheziei nici nu se putea gîndi cineva. Și cu toate că cuvîntul „lumină” a devenit în anii puterii populare ceva cotidian pentru noua viață a satului, pe lângă consemnarea laconică se cade să i se facă exemplificarea cuvenită.

La început, atunci cînd în prag de noapte s-au aprins în sat primele cîteva lumini, bucuria a fost nesăvîrită. Alte și alte lumini s-au aprins de atunci. Ca să spunem așa un recensămînt al țăranilor muncitori care au înlocuit lampa de petrol cu becul electric ar oglîndi realitatea doar o singură zi. Da! Acesta e adevărul. O spun aceasta oamenii satului. O spun Crețu Troian, Preja Ioan sau Mădăraș Ioan

și alții 150 ca ei. O spun toți acei ce, văzîndu-și încă un vis împlinit, pășesc cu aceeași cutezanță spre viitorul larg deschis. La Cricău numărul celor ce-și introduc lumina crește în fiecare zi. Și nu numai cricăuanii sînt acei cărora lumina electrică le-a risipit întunericul nopții. Nu! Becul electric s-a aprins acum cîteva zile și în Tîbru, în satul acesta așezat pe coamă de deal. Și aici oamenii au fost martorii intrării triumfătoare a noului în sat.

Ar fi însă prea îngust să reducem cotidianul „lumină” numai la alți. Și nici nu-l vom reduce. Semnificația cuvîntului „lumină” e azi mult mai cuprinzătoare. Însăși anilor aceștia noi pe care îi trăim oamenii le-au dat numele de anii luminii. Și aici la Cricău faptele anilor aceștia sînt bogate, strălucesc. Înainte vreme cricăuanii nici nu văzuseră aparatul de radio, decum să-l asculte. Acum însă, radio-ul nu mai e o nouitate. Antenele, indicele existenței lui, străjuiesc deasupra a peste 60 de case. Rusu Constantin, Pascu Aurel, Stanciu Loghin și mulți alții ca ei ascultă azi cu același interes muzica ușoară sau populară ca și opera și opereta sau muzica de cameră.

Cu ani în urmă, puțini din oamenii Cricăului cunoșteau ce e acela cinematograful. Acum, pînă și copiii satului sînt nelipsiți de la filmele ce se prezintă cu regularitate. Cine

a cunoscut cu ani în urmă Cricăul și îl vede abia acum pentru prima dată în anii puterii populare va fi nevoit să consemneze existența în Cricău a unui cîmin cultural de toată frumusețea pe care oamenii Cricăului l-au primit ca dar în anii vieții noi. Și pornind să viziteze tot ce e nou în viața oamenilor de aici, va trebui să facă, desigur, multe popasuri. Va trebui să se oprească la dispensarul comună, la casa de naștere sau la grădinița unde copiii țăranilor muncitori învață să facă primii pași spre viață. Va trebui apoi să se oprească în mijlocul aceluia care, pășind pe drum de viață nouă, și-au unit pămîntul în întovărășiri. Și, stînd de vorbă cu ei, se va mira nespus de mult. Se va mira că nu mai întîlnește analfabetul de altădată, ci omul cu știință de carte, că țăranul ce-l are în față nu mai poartă o pînci și nu mai are fruntea încrîntată. De data asta găsește oameni adevărați ai zilelor noastre, oameni hotărîți să pășească încredători pe drumul arătat de partidul iubit.

Aici, la Cricău, a strălucit lumina în întuneric. Nu numai una. Au strălucit altele și altele lumini. Altele vor străluci, luminînd puternic viitorul. Și la strălucirea lor oamenii harnici ai Cricăului vor pași hotărîți pe drumul deschis de luminosul 23 August.

Gel de-al treilea nume al Mariei Muncuș

Pînă acum cîteva ani, Mariei Muncuș, femeie cu rosturi bune în partea de sat de-i zice „Insulă”, ordenii îi rosteau numele simplu, fără nici un adaos. Mai apoi, cînd harniceii femeii, la propunerea alegătorilor i-a fost trecut numele pe buletinele de vot, sătenii au prins a-i zice Maria Muncuș — deputata. Azi însă, și acest fel de a o numi s-a pierdut din obișnuința ordenilor. Oamenii îi spun simplu — deputata. Iată deci că Mariei Muncuș sătenii i-au atribuit un al treilea nume. Și, pentru aceasta, n-a fost nevoie să treacă pe la starea civilă.

Cel de-al treilea nume însă, Maria Muncuș nu și l-a cîștigat stînd cu coatele în fereastră. A muncit și muncește și astăzi ca și în zilele de început. Și-apoi de orei să-i cunoști munca, n-ai decît să urmărești firul faptelor.

Aleasă pentru a-și aduce contribuția la conducerea treburilor obștești în cadrul comunei, raionului și regiunii, Maria Muncuș a pornit de la început înarmată pe drum de izbînză. Învățătura partidului i-a fost mereu călăuză, iar propunerile alegătorilor au devenit lege pentru neobosită deputată. Au propus cetățenii să fie reparate șoselele, deputata n-a precupețit oboșeala pentru a-i sprijini în realizarea acestei propuneri. Și, pe șoseaua Alba-Iulia—Berghin poți azi circula cu ușurință. Drumurile au fost reparate și la Ciugud, la Hăpria a luat ființă un punct sanitar, iar pentru drîmbărenii nu mai e o problemă legătura cu orașul acum cînd au autobusul la dispoziție.

Nelipsită din mijlocul oamenilor, sădindu-le mereu în inimă îndemnul de fapte mari, deputata Maria Muncuș a fost întotdeauna un exemplu bun de urmat. Au hotărît ordenii să-și lucreze pămîntul în chip nou, deputata a fost printre cei dinții care și-au înscris întreaga suprafață în întovărășire. A stat apoi de vorbă și cu alții. Și ecoul îndemnului său a rodit. Rus Romulus, Drăghici Eva lui Rîpa, Bera Ileana și Istrate Gheorghe sînt doar cîteva din cei mulți care au pornit pe același drum spre bunăstare. S-au plantat în hotarul comunei 800 de cereși, deputata Maria Muncuș a fost nelipsită de la această acțiune. La propunerea deputatei, pe cele 2 ha de sfeclă de zahăr din perimetrul întovărășirii toate lucrările se fac în comun și nu-i în hotar cultură mai frumoasă.

Cu vorbe simple dar înțelepte, deputata a bătut la poarta fiecărei inimi. Să învățăm azi dacă n-am avut puțînța să facem acest lucru odinioară — este îndemnul deputatei adresat alit tinerilor cît și celor în vîrstă. Și la chemarea ei, sătenii se strîng în casa de la locul numit „Insulă”, se strîng la Barbu Ion Teiu, la Suciu Maria și Lăncrăjan Rafila. Se strîng ordenii în cele 5 cercuri de citit, învață să-și facă viața tot mai frumoasă.

Cine a fost Maria Muncuș în trecut? Iată răspunsul. A fost o săteancă a cărei tinerețe s-a oșilit pe moșia lui Glük.

Cine este Maria Muncuș azi? În acest sens, cel de-al treilea ei nume este cel mai grăitor răspuns.

POPAS

la început de viață

Ștefănel și Bruno nu pot încă rosti cuvîntul „mamă”. Sînt abia la început de viață. Au doar o săptămînă de cînd sînt și ei cetățenii minunatei noastre patrii. Vor ajunge însă acești micuți de azi flăcăii voinici de miine. Și poate sînd atunci peste ani la sînt întovărășita Ivanov Maria, mama lui Bruno sau Muscă Paraschiva, mama lui Ștefănel le vor povesti despre viață, îi vor purta la anii copilăriei și cu siguranță vor face un scurt popas împreună la început de viață...

Ștefănel și Bruno s-au născut în alte condiții de cît mamele lor. La căpătîiul lor, aici la casa de naștere din Vințul de Jos au vegheat oameni în halate albe, au vegheat medici și alt personal medical specializat. Au fost supraveghiați pînă și cînd au dormit. Au avut nu numai ei totul la dispoziție, dar aceeași grijă au avut-o și mamele lor. Și cu siguranță micuții de azi vor afla și despre alte vremi. Vor afla despre vremile triste trăite de părinții lor sub burghezie. Pe atunci micuții nu nășteau în astfel de condiții. Lipsa de priji pentru sănătatea celor mici era alt de mare încît femeile nășteau pe cîmp sau acasă fără nici un sprijin medical. Burghezia nu avea grija asigurării unor condiții omeneste de naștere. În schimb se avea cea mai mare grijă să exploateze pînă la sînge pe țăranul muncitor. Puterea populară a schimbat totul. Satul zilelor noastre nu mai seamănă cu cel de ieri. Azi, mamele au asigurate prin casele de naștere condiții omeneste, au la dispoziție medici și personal medical calificat. Micuții se bucură azi din primul ceas de grija părintească a partidului.

VIAȚA DE PARTID

Să se acorde problemei sportului atenția cuvenită

Definind în mod revoluționar scopurile culturii fizice, ca o armă la îndemâna celor ce muncesc, pentru a deveni „oameni cu nervi de oțel și mușchi de fier”, Lenin a arătat că: Țării noastre îi trebuie armate de milioane de oameni tari din punct de vedere fizic, de oameni plini de voință, energici și perseverenți. Al lor este viitorul și cu mâinile lor au smuls dreptul de construire a noilor baze ale societății omenești.

Din aceste precizări rezultă că trebuie imprimat în activitatea de zi cu zi caracterul de partid al culturii fizice și sportului. Călușându-se după învățătura marxist-leninistă, partidul și guvernul nostru în hotărârea din 2 iulie 1957, privitoare la reorganizarea mișcării de cultură fizică și sport din R.P. Română, reflectă grija partidului pentru dezvoltarea multilaterală — morală, spirituală, fizică — a oamenilor muncii. Ea a marcat un pas important în dezvoltarea culturii fizice și a sportului în țara noastră.

Cu sprijinul organizațiilor de partid, aplicarea acestei hotărâri a creat condiții mai bune și în raionul nostru pentru cuprinderea unor mase mai largi de oameni ai muncii în activitatea sportivă. Astfel, după reorganizare, numărul colectivelor sportive a crescut de la 30 la 35, iar numărul membrilor noilor asociații sportive este de aproape 10.000, față de 5.120 cîți numărau pechile asociații. În această direcție, este demnă de reieșit munca desfășurată de colectivele sportive C.F.R. Teiuș, care are în prezent 1.150 de membri cu cotizația la zi, Mureșul — Vințul de Jos, cu 1.200 membri cu cotizația la zi.

Datorită înținerii și sprijinului acordat de comitetul de partid de la Complexul C.F.R. Teiuș-Coșlariu, în urma analizei activității sportive și a măsurilor luate, colectivul sportiv de aici, dedicându-se sarcinii esențiale, aceea de a asigura participarea largă a lucrătorilor din unitățile de producție respective — și în primul rînd a tinerilor — la activitatea sportivă, organizează diferite competiții ca: tenis de masă, popice, sah, înoturi de fotbal, inajare campionatului raional, meciuri de volei etc. Ca urmare a preocupărilor acute, aici s-a asigurat progresul activității sportive. Numeroși tineri frunzași în sport sînt și înfrunzași în producție. De pildă, candidatul de partid Erhan Petru, meciist de înot, a participat la faza regională a competiției de țarnă la trîntă. Echipa de fotbal C.F.R. Teiuș este campionă raională și susține jocurile de baraj pentru promovarea în campionatul regional.

Rezultate pozitive a obținut și colectivul C.F.R. Alba-Iulia, unde președintele este comunistul Bocăneț Mihai. Aici, s-a reușit cu ajutorul organizațiilor de partid să se amenajeze o popicarie cu 2 piste. În satul Limba, tineri din echipa de fotbal, sprijiniți de organizația de partid, se mențin în campionatul raional de 3 ani.

Sportul presupune activitate fizică, întrecere organizată

„Această idee fundamentală trebuie să străbată ca un fir roșu în toate organizațiile de partid și în toate colectivele sportive. Dar din păcate încă nu se înțelege peste tot

ION MĂRGINEAN
secretar al Comitetului raional de partid Alba

că miezul activității sportive, centrul spre care trebuie să graviteze munca organizatorică, munca de agitație și propagandă sportivă, îl constituie întrecerea — concursul sportiv. Concursul sportiv fiind deci o verificare a eficacității sau ineficienței muncii organizatorice și de propagandă.

Neglijînd problema principală a educației fizice a oamenilor muncii, caracterul ei de masă, organizația de bază de la I.I.L. „Horia” din Alba-Iulia a făcut să slăbească activitatea colectivului sportiv „Horia”. De pildă, acest colectiv dispune de două echipe de volei — fete și băieți — în campionatul raional, dar în prezent ambele s-au destrămat, cu toate că echipa masculină a fost campioană pe anul 1958, și putea să promoveze în categoria B. Există în cadrul întreprinderii jucători de tenis de masă ca Keresztes Alexandru, Petrișlean Mircea, Moldovan Samoila și alții, care în anul 1958 s-au clasat la finalele pe fară pe locul III, dar nu li se creează condiții de pregătire pentru ridicarea măiestriei lor sportive.

De asemenea, colectivul sportiv „Horia” mai dispune de o bază sportivă de popice cu două piste în curtea s-dului unde se află Consiliul sindical raional. Dar nici aici o preocupare nu este întreprinsă în bune condiții și folosită exclusiv pentru sport. Datorită faptului că organizația de partid nu a analizat activitatea colectivului sportiv, conducerea acestuia nu vede că aici se practică jocul de popice pe bani și încasările se fac de către responsabilul popicăriei, fără să elibereze plătorului măcar un bon, iar cînd plouă, apa se scurge prin acoperiș în popicărie.

Concursurile sportive bine organizate antrenează masele de oameni ai muncii în activitatea practică sportivă, le creează momente emoționante, plăcute și utile, le fortifică din punct de vedere fizic, le ducă în spirit colectiv, iar din această trămintare ies la iveală elemente talentate, crește și se dezvoltă măiestria sportivă. Or, pentru colectivul sportiv „Unirea” din Alba-Iulia acest lucru se pare că este irrealizabil. Așa se explică că aici, în afară de fotbal, nu se mai practică nici o disciplină sportivă și nici la competițiile organizate pe plan raional nu participă decît cu echin de fotbal.

Organizațiile de bază, comitetele sindicale și conducerea administrației din întreprinderile și instituțiile care formează colectivul „Unirea” trebuie să-l sprijine să-și organizeze și alte discipline sportive, deoarece posibilități există.

Lipsuri serioase se manifestă și în colectivele sportive Sănătate și Rînci din Alba-Iulia, Avîntul Crișău, Recolta Sintimbru și altele.

Pentru un stil de muncă coresponsător

Desigur că întărirea și consolidarea organizatorică a colectivelor sportive din raion presupune o îndrumare temeinică din partea organizațiilor de partid. Ele trebuie să desfășoare o muncă asiduă în îndrumarea conducerilor colectivelor sportive, pentru ca acestea să conlucre-

ze strîns cu organizațiile U.T.M., sindicate, A.V.S.A.P., căminele culturale, etc.

Organizațiile de partid trebuie să îndrume comitetele sindicale ca acestea să acorde toată atenția culturii fizice și sportului — parte integrantă a activității sindicale — să facă o intensă propagandă sportivă printre muncitori și familiile acestora, să asigure mijloacele materiale pentru dezvoltarea sportului de masă.

Un factor principal de mobilizare a tinerilor în practicarea educației fizice, sînt organizațiile U.T.M. Ele trebuie să fie acelea care să organizeze diferite concursuri, să îndrume pe tineri să treacă probele complexului G.M.A., să îngrijească bazele sportive.

Sfaturile populare, orășenesc și comunale trebuie să asigure posibilități cât mai largi de dezvoltare a culturii fizice și sportului, prin amenajarea de baze sportive cu posibilități locale.

O sarcină importantă ce revine colectivelor sportive din întreprinderi este introducerea gimnasticii de producție, care contribuie în mod direct la ridicarea productivității muncii.

La sate mișcarea sportivă este încă slabă și se desfășoară fără legătură cu activitatea culturală de masă. Pentru aceasta Consiliul raional U.C.F.S. trebuie să ia măsuri de organizare și impulsione a activității sportive, iar în cele 10 comune unde nu există asociații sportive să se creeze de urgență.

În vederea educării sportivilor, colectivele sportive au datoria să programeze periodic conferințe cu caracter educativ, care să combată manifestările necuviincioase de pe terenurile de sport, incompatibile cu sportul de tip nou. Organizațiile de partid trebuie să analizeze periodic în adunările lor felul cum muncesc conducerile colectivelor sportive, activitatea desfășurată de acestea și felul cum se traduc în viață sarcinile izvorite din Hotărârea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri cu privire la reorganizarea activității de cultură fizică și sport, luînd măsuri concrete care să ducă nemijlocit la îmbunătățirea continuă a activității sportive în raionul nostru.

În pas cu cerințele

Cu fiecare lună ce trece, seminariile raionale cu activiștii culturali, care se țin la locul de muncă, devin tot mai interesante și pline de învățăminte, fiind în pas cu cerințele dezvoltării muncii politice.

De data aceasta, în ziua de 21 iunie la Berghin s-a făcut o analiză temeinică a modului în care căminele culturale au sprijinit organele locale în efectuarea muncilor agricole la timp și contribuția lor prin activitatea culturală la grăbirea pregătirilor pentru stringerea recoltei. În acest sens, tov. Ciobotă Nicolae, din partea secției învățămînt și cultură a sfatului popular raional a prezentat un referat care a oglindit o serie de forme ale activității culturale la locul de muncă, ce duc nemijlocit la mobilizarea maselor de țărani muncitori pentru stringerea recoltei în timp optim și fără pierderi.

În continuarea programului, activiștii culturali au vizitat sediul secției gospodăriei agricole de stat și al gospodăriei colective „Gh. Doja”, după care a avut loc o serbare cîmpenească la care a participat majoritatea locuitorilor din sat. Cei prezenți au ascultat cîntecele corului român și german din Berghin, programul brigăzii artistice de agitație din satul Henig și în mod deosebit de o largă apreciere s-a bucurat brigada științifică venită din Alba-Iulia.

Membrii brigăzii în scurtele lor expuneri au vorbit cetățenilor prezenți. Astfel, tov. Elvireanu Armand, profesor de științele naturii, tov. Bica Virgil, inginer agronom, Ciugudean Nicolae, profesor de fizică și Radu Mihai, medic, au vorbit fiecare în specialitatea lui, despre originea omului, despre metodele care contribuie la sporirea productivității agricole, despre unele fenomene din domeniul științei și despre o serie de probleme sanitare caracteristice satului, dînd totodată indicații prețioase sătenilor.

Examen e

Pline de zumzet pînă mai ieri, sălile de examene au devenit liniștite. Examenele de absolvire s-au terminat. Prin sălile de examene însă, tot mai stăruie miresmele florilor și ecoul bunelor răspunsuri.

Înceind cu succes un an de muncă, elevii, învățătorii și profesorii școlilor din raionul nostru au făcut cel din urmă bilanț. Și bilanțul este bogat în roade. Stăpîni pe cele învățate în cursul anului, elevii și-au învins emoțiile, iar dascălii au culcs un mînunchi de satisfacții.

Iată-ne prin cîteva așezări din raion în zile de examene. La Ampoia. Investimintele sîrbătorește, Opruța Sofica și Luha Ana au venit la școală mai degrabă ca de obicei. Și-au rotit privirile prin clasa unde urmau să aibă loc examenul și au știut ce au de făcut. Au întins covorul înadins adus pentru a împodobi catedra, au rînduit flori în vase. Apoi, cînd toți elevii clasei a IV-a au fost prezenți, examenul a început. Răspunsurile bune s-au ținut lanț.

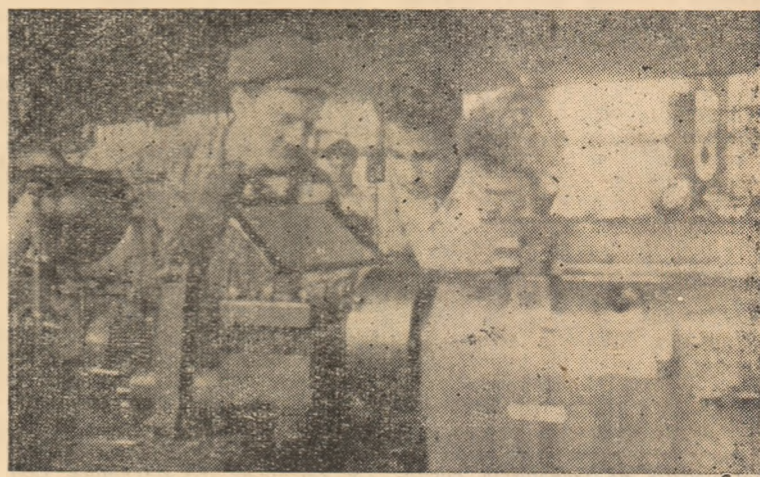
Trecînd pragul clasei a IV-a, Medrea Valeria și Todea Nicolae, Opruța Sofica și Luha Ana se simt

încă de pe acum în clasa a V-a. Și, au tot dreptul să simtă acest lucru cînd știu că începînd cu anul școlar 1959-1960 la Ampoia va funcționa școală de 7 ani.

La Galda de Jos, zilele de examene au fost la fel de animate. Crețu Partenie, Oprean Ion Corneliu, Hulea Maria și ca ei marea majoritate a elevilor clasei a IV-a au făcut dovada unei temerice pregătiri, iar pe Crișan Traian, Gliga Cornelia, Mitrofan Maria și alți elevi din clasa a VII-a doar examenul de admitere îi oprește să nu se considere încă elevi ai școlii medii.

Cu tot curajul dat de buna lor pregătire au pășit pragul sălii de examene elevii școlii de meserii din Alba-Iulia. Elevii în anul III, strungarii Todor Nichifor și Burpe Victor, lăcătușii Neamțu Vasile și Sicoe Cornel au dat numai răspunsuri bune. Și asemenea lor s-a prezentat la examene majoritatea elevilor din anul trei care ca mine vor împropăta cu forțe linere fabricile și uzinele patriei noastre socialiste.

La practică

În clișeu: Sub supravegherea atentă a strungarului Nagy Geza, elevii Bogdan Victor și Lenco Horia, în practică la Atelierul central de reparații, pătrund în tainele strungului.

Toată atenția îngrijirii culturilor

Colectiviștii în frunte

Situația bună în care se găsec culturile unităților agricole socialiste și a țăranilor din sectorul individual din comuna Bărbant, dovedește grija deosebită pe care aceștia o acordă întreținerii culturilor.

Hotărîți să obțină recolte cît mai mari, producătorii agricoli din comuna Bărbant, sprijiniți și îndrumați de organizațiile de partid, au prășit a doua oară porumbul pe o

suprafață de peste 400 hectare, iar la sfecla de zahăr au terminat în întregime prașila a doua și au început prașila a treia. Culturile de legume din Bărbant și Micești, pe o suprafață de peste 100 hectare, au fost de asemenea săpate de două și trei ori, după nevoie.

În frunte la lucrările de întreținere se află colectiviștii și întovărășii din Micești.

Cînd nu există preocupare

Dacă pentru multe întovărășiri agricole, ca cele din comunele Galda de Jos, Bărbant, Oarda de Jos și altele, îngrijirea culturii de floarea-soarelui constituie o deosebită preocupare și, ca urmare această cultură se dezvoltă frumos și promite o recoltă sportivă, nu același lucru se poate spune în această direcție despre întovărășirea agricolă „Steaua roșie” din comuna Ighiu. Aici, datorită faptului că președintele întovărășirii, Munteanu Iacob, nu dovedește preocupare pentru buna desfășurare a muncilor agricole în întovărășire, iar membrii comitetului se ocupă doar de interesele lor personale, în această întovărășire mai este și astăzi o suprafață însemnată de floarea-soarelui, năpădită de buruieni, neprășită încă niciodată. Și dacă conducerea întovărășirii dovedește o slabă preocupare în ce privește îngrijirea cul-

turilor, nu mai puțin vinovate de acest fapt sînt și organele de partid și comitetul executiv al sfatului popular din comună — care nu privesc cu toată răspunderea problema mobilizării întovărășirilor în vederea efectuării la vreme a lucrărilor de întreținere la culturi. Vinovate sînt de asemenea și organele tehnice agricole, îndeosebi tovarășa inginer Șimescu Maria, care datorită faptului că se mulțumește doar cu ce-i spun paznicii de cîmp și nu ieșe pe teren, nu știe că în comună mai este floarea-soarelui nesăpată, vii neprășite și nestropite încă niciodată.

Organele de partid și de stat din comuna Ighiu trebuie să ia cele mai potrivite măsuri politice și organizatorice, pentru ca în comuna Ighiu îngrijirea culturilor să se facă la timp și în cele mai bune condiții.

Rămași în urmă

Deși ne mai desparte puțin timp de vremea secerișului și treierii, în comuna Berghin, pregătirile în vederea stringerii recoltei de grîne sînt mult rămase în urmă.

Aici, datorită faptului că comitetul executiv al sfatului popular nu acordă toată importanța pregătirilor, în comună mai sînt și acum unele drumuri și podețe de hotar ne-reparate încă. De asemenea, unii proprietari de garnituri de treier nu și-au terminat de reparat încă utilajul. Așa stau lucrurile cu Perța Ion care, deși trăgîncează siste-

matic repararea batozei, nu se ia nici o măsură împotriva lui. Mult rămase în urmă sînt și pregătirile în vederea organizării arilor.

Ținînd seama că vremea stringerii recoltei se apropie cu pași repezi, organele de partid și de stat din comuna Berghin trebuie să ia toate măsurile pentru a termina grabnic pregătirile pentru recoltare. O deosebită atenție trebuie să se acorde lucrărilor în cîmp, unde prașilele trebuie de asemenea grăbite, pentru ca la seceriș și treieris brațele de muncă să fie eliberate de alte munci.

Din experiența unor întovărășiri agrozootehnice frunzașe

Pe drumul cel bun

Comitetele de conducere și fiecare membru al întovărășirilor agrozootehnice „Miorița” și „Horia” din comuna Intregalde acordă toată importanța dezvoltării și întăririi întovărășirilor.

În toamna anului trecut la înfrînțare, întovărășirea „Miorița” avea 150 de familii de țărani muncitori din satele Necrilești, Ivăniș, Sfircea și Florești, cu o suprafață de 500 hectare teren agricol și un fond de bază de 150 oi. Sprijinită și îndrumată de organizațiile de partid și comitetul executiv al sfatului popular din comună, întovărășirea a continuat să se dezvolte, și astăzi numără 250 de membri, cu un fond de bază de 252 oi. După inau-

gurarea întovărășirii, neexistînd condiții de iernare a oilor de la fondul de bază în comun, fiecare întovărășit a iernat la el acasă oile înscrise la fondul de bază.

Îndată însă ce s-a desprîmăvărat și condițiile de climă au permis, întovărășii au strîns oile cele mai bune la fondul de bază în comun și apoi le-au crotalizat. Tot în primăvară întovărășii au trecut la stringerea materialelor pentru saivanele ce și le-au planificat să le construiască în satele Ivăniș și Necrilești. Cu sprijinul larg al comitetului executiv al sfatului popular din comună, întovărășii au și construit prin muncă voluntară saivanul de

(Continuare în pag. 4-a)

Aspecte de la Expoziția realizărilor economiei naționale a Uniunii Sovietice

„Omul de fier” al expoziției

În pavilionul „Electricizarea U.R.S.S.” vizitatorii sînt invitați de un robot care poartă fantoșă în fața intrării la dreapta, la stînga și de jur împrejur. Fiecare vizitator poate să stea de vorbă cu „Omul de fier” — el răspunde la orice întrebare referitoare la exponatele pavilionului, își spune cîntec și biografia. Robotului i se poate cere un buchet de flori: el va întinde mina și va multumi.

Robotul a fost realizat la stațiunea liniilor tranziționale din Cica- lo în colaborare cu consultantii specialiști în cibernetica și radio- tehnica. El s-a învățat să-l înzestreze cu o voce plăcută, l-au „educat” să nu fie capricios.

Fără îndoială că pavilionul „Electricizarea U.R.S.S.” va fi plin de vizitatori și fără invitațiile robo- tului.

Dacă într-o zi de arșiță vizita- torii acestui pavilion vor dori să-și potolească setea, ei au la dispoziție un automat pentru vinzarea de apă gazoasă limonadă, sirop. Pentru a- ceasta este suficient să introducă o monedă în automat. Aparatul funcționează pe principiul fotoelectronic.

În același pavilion există o sală unde sînt înfățișate pustiuri, mări și cosmosul. Tinerii arhitecți Andrei Kosinski și Rostislav Gvozdev au reușit să prezinte în mod sugges- tiv tema folosirii energiei solare de către om. Explicațiile sînt date de un automat care ține loc de ghid și care poate „vorbi” în cinci limbi.

Una din machetele acestei săli reprezintă o stație solară cu o putere egală cu jumătate din puterea Dneprogheșului. În fața acesteia machetele vizitatorului se convinge că nu este departe timpul cînd omul sovietic va transforma pustiurile într-o sursă inepuizabilă de energie.

Alături se poate vedea o geamană

Aparatul fototelegrafic „Beriozka”

Vizitatorii expoziției se vor opri desigur îndelung în fața exponate- lor din pavilionul „Radioelectronica”. Un deosebit interes prezintă aici postul de radio „RTM”. Dar dacă, de pildă, un vizitator dorește să consulte prospectul mașinii? Singurul exemplar existent se află la dispoziția inginerului de serviciu; cei de față îl vor verifica în mod simplu. Cu ajutorul unui aparat fototelegrafic, denumit „Beriozka”. Vizitatorii acestui pavilion îl pot vedea în plină funcțiune. Orice vizitator poate verifica buna funcționare a aparatului; poate transmite și primi pe loc telegrame, copii după schițe, desene.

Oșel și trandafiri

Aici totul umeste prin frumuse- tea și proporțiile sale, care intru- chipează mărețul avînt al gândirii creatoare, aici totul bucură prin ad- mirabila unitate dintre muncă și natura supusă ei, prin felul cum se îmbină în mod firesc avionul tur- boreactor cu spicul de griu, oșelul cu trandafirii...

Trandafirii... La expoziție s-au plantat 55.000 de tufe de trandafiri, care se disting în mod deosebit în podoaba de verdeată a acestui oraș de basm, format din 50.000 de coacși și 580.000 de tușisuri. Cei 660.000 de iriși, peonea, cei 350.000 de crini, lalele, narcise și georghine, 3.000.000 de flori de vară și alte numeroase flori, formează împreună un minunat covor viu colorat care ocupă o suprafață de 15 ha.

În total, în această grădină gi- gantă sînt reprezentate aproxima- tiv 3000 de denumiri de plante folo- site la crearea de zone de verdea- ță și culturi silvice.

Pentru a ne forma o oarecare im-agine asupra expoziției și a propor-țiilor ei să dăm din nou cuvînt cif- relor: Expoziția ocupă o suprafață de 211 ha pe care se înalță peste 300 de clădiri — pavilioane și alte construcții cu un volum total de 2.000.000 metri cubi.

dură solară în funcțiune care ajută pe navigatori să se orienteze în tim- pul nopții deoarece noaptea ea strălucește pe mare la fel ca soa- rele ziua: în timpul zilei geaman- dora se încarcă cu energie solară.

Mai departe se poate vedea ma- cheta unei stații cosmice interpla- netare. Nu este departe timpul cînd oamenii de știință sovietici vor lan- sa pe o orbită fixă acest original in- situit cosmic care se va muta direct între Pămînt, Lună și Marte. Pe macheta se poate vedea aparatu- ra stației și o instalație de re- transmisiie a televiziunii „univer- sală”. Macheta se găsește la stație

precum și cabinetele confortabile în care vor lucra oamenii de știință lanșați în cosmos.

Vladimir Paramonov este unul dintre aceia care au aranjat stan- durile pavilionului „Ocrotirea sănă- tății și asistența medicală”. El a executat un panou pe care sînt înfă- șate experiențele de transplantare a organelor. Lucrînd la acest panou în culori tinărul pictor a urmărit cu atenție experiențele făcute în laboratorul special de cercetări științifice de pe lângă catedra de chirurgie operatorie a Institutului medical nr.1 „I. M. Secenov” din Moscova.

Un colhoz... a plecat la New York

Un colhoz a plecat peste Ocean, în America, pentru a fi prezentat la Expoziția sovietică de la New York împreună cu serviciile, casele și parcurile sale. Este vorba de col- hozul „Ukraina” din satul Lesovodi, regiunea Hmelnîțki. Aceasta este prima deplasare în Lunea Nouă a unui colectiv întreg, a unei celule de bază a agriculturii sovie- tice în care se desfășoară lupta pentru cea mai mare fertilitate la care țărănul a visat timp de veacuri.

La expoziția de la Moscova, în pavilionul „Ukraina” se află un stand asemănător celui pe care îl vor vedea peste puțin timp și ame- ricanii. Vor înțelege ei oare viața nouă care a venit aici, în acest sat obișnuit din Ucraina?

Datorită măsurilor Juete de Partidul Comunist pentru dezvoltarea agriculturii, satul Lesovodi este azi de nerecunoscut. S-au construit cartale de locuințe noi cu acoperi- suri din țiglă, s-au plantat alei de plopi, un parc, ceva mai departe se zăresc fermele zootehnice. Colhozul are o fabrică proprie de cără- mizi, un atelier de țiglă, o fabrică pentru fasonarea lemnului. Sub um- brisul pomilor se zăresc clădirile noului școală, a școlii, creșele, in- ternații. Dar toate acestea consti-

tuie doar începutul.

Americanii vor trebui să înțelea- gă și limbajul sec al cifrelor, dia- gramelor și statisticilor.

În decurs de un an colhozul a achiziționat de la stat toate mijloa- cele tehnice necesare cultivării pămîntului (o suprafață de aproape 3.000 hectare), a construit un gara- raj pentru mașini, noi ferme de că- rămizi, a mărit septelul de vite, în fiecare an pune la îngrășat 2.000 de porci, a introdus asolamente ra- ționale, a rezolvat toate problemele privind îngrășămintele și furajele. Anul trecut venitul în bani al col- hozului s-a cifrat la 9.621.000 ruble.

Examinînd aceste cifre, vizitator- ul se va întreba poate de ce a fost trimis la New York tocmai acest colhoz? Este el oare cel mai bun din Uniunea Sovietică?

Categoric, nu. Atît în Ucraina cît și în alte ținuturi și republici ale U.R.S.S. există colhozuri mai mari și mai bogate decît acesta. S-a hotărît însă să se expună un colhoz tipic pentru toate colhozu- rile sovietice atît sub aspect econo- mic, cît și sub aspectul acelor mari transformări care se petrec în pre- zent în satul sovietic în urma cu- noscutelor măsuri ale partidului și guvernului în domeniul agriculturii.

Ziua de luptă pentru retragerea trupelor americane din Coreea de sud

MOSCOVA. (Agepres). — TASS transmite următoarea corespondență sub semnătura lui Vasili Harkov: Data de 25 iunie reduce în mîntre evenimente ale căror învățăminte sînt foarte instructive. În această zi, a anului 1950, cînd zorile abia începuseră să mijască în Coreea, la paralela 38 s-au făcut auzite primele salve de artilerie. Așa a înce- put singerosul război de 3 ani dezlănțuit de autoritățile sud-coree- ne sprijinite de Statele Unite.

După 9 ani, ziua de 25 iunie con- tinuă să amintească faptul că Co- reea rămîne joacă cel mai pericu- los din Extremul Orient. Națiunea coreeană este scindată în mod arti- ficial. Armistițiul din Coreea, obținut cu prețul unor imense eforturi, nu s-a transformat într-o pace tra- nică. Dimpotrivă, la sud de para- lela 38 se agită din nou armele, de data aceasta cele atomice.

Acordul de armistițiu prevedea ca după expirarea termenului de 3 luni de la semnarea lui, trebuie să fie convocată o conferință politică a părților interesate în vederea rezolvării pașnice a problemei coree- ne. De atunci au trecut nu 3 luni, ci aproape 6 ani. Conferința n-a fost însă convocată și problema coree- nă rămîne una dintre cele mai acute probleme a căror rezolvare se impune. De altfel fără reglementa- rea pașnică a problemei coreene, este de neconceput consolidarea păcii în Extremul Orient.

Perioada de 6 ani care a trecut de la încheierea armistițiului vine să confirme cît se poate de pre- gnanț că partea americană a mers pe calea subminării acestui armis- tițiu. Statele Unite au răspuns în- deplinții întocmai a spiritului și li- terei acordului de către partea co- reeano-chineză prin crearea de noi divizii, introducerea armei atomice în Coreea de sud, constituirea de baze pentru rachete, prin numeroase provocări în zona demilitarizată și prin violarea spațiului aerian, mitra- lierea teritoriului R.P.D. Coreene etc.

Unul din reprezentanții Pentago- nului, generalul Saeman, a decla- rat zilele acestea că forțele armate americane vor rămîne în Coreea „în viitorul previzibil”. Spusele lui sînt întărite de comandantul arma- tei a 8-a americane care, potrivit spuselor sale, „nu vede posibilită- tea unificării pașnice a Coreei”. În aceste zile, comisiile Congresului american discută problema sporirii alocațiilor pentru pregătirea de răz- boi în Coreea de sud.

Aceste declarații și altele asemă- nătoare atestă că S.U.A. caută să permanentizeze scindarea Coreei, să lipsească poporul coreean de dreptul lui legitim de a trăi într-un stat democrat unic. Era un timp cînd propaganda americană încerca să folosească drept argument în fa- vorarea sa staționarea în Coreea de nord a voluntarilor chinezi care au ajutat poporul coreean să res- pingă agresiunea. Dar voluntarii chinezi s-au retras încă de anul trecut din Coreea de nord și Sta- tele Unite au rămas și fără acest argument formal. Acum, pentru a justifica staționarea ilegală a tru- pelor S.U.A., în Coreea de sud, pro- paganda americană a născocit încă un „pretext”. Ea declară că volun- tarii chinezi se află... lângă Coreea.

Dar trupele americane nu se află oare în Japonia lângă Coreea de sud și în- treaga flotă a 7-a americană nu pa- treulează oare în apropierea coastelor Coreei? Nu, acest așa-zis argu- ment al propagandei americane este cu totul nefondat. El nu poate ascunde faptul că S.U.A. jertesc interesele păcii și securității în Ex- tremul Orient strategiei lor atomice.

Anul acesta popoarele marchează ziua de 25 iunie ca zi de luptă pen- tru retragerea trupelor americane din Coreea de sud. Și prelungind în această zi se va exprima, fără îndoială solidaritatea cu poporul coreean, se va cere ca trupele ame- ricane să plece din Coreea pen- tru ca în această regiune să dom- nească pacea și liniștea.

Pe drumul cel bun

(Urmare din pag. 3-a)

la Ivăniș și au strîns materialul lemnos necesar pentru saivanul de la N. Crilești.

Hotărîți să-și dezvolte și ei tot mai mult unitatea lor socialist-coo- perativă, membrii întovărășirii a- grozotehnice „Horia” din aceeași comună, care posedă la fondul de bază 256 oi, și-au construit și ei un saivan, pe fundamente de piatră, pentru 400 de oi, prevăzută cu 3 în- căperi. Saivanul a fost ridicat prin muncă voluntară, iar în frunte la lucrări au fost comuniștii Teoza Za- harie, Sulea Alexandru, Țir Va- sile, deputatul Hirbea Aurel, țără- nii muncitori Ilie Toma, Andrei A- drăn, Popa Izidor, Marian Silve- tru și alții care au muncit volun- tar la transportatul materialului și la ridicarea saivanului zile de-a rîndul.

Pentru a realiza venituri mai mari și pentru o folosire mai rațio- nală a pășunilor, întovărășirile „Miorița” și „Horia” și-au unit cele 508 oi de la fondul de bază într-o singură turmă, cu un baci și 3 cio- banari. Membrii celor două întovără- șiri au contractat cu statul, în co- mun, 1.500 kg. caș și 700 kg. de lînă. Din valorificarea lînei, a ca- sului obținut pînă în prezent și a mieilor vinduți cele două înto- vărășiri au realizat un venit de 51.400 lei. După valorificarea între- gi cantități de caș contractat, veni- turile celor două întovărășiri rea- lizate de la oi urmează să treacă de 60.000 lei.

Acordînd un interes deosebit dez- voltării fondului de bază pentru lăr- girea fondului obștesc de oi, mem- brienii celor două întovărășiri au hotărît să repartizeze la fondul de bază 20 la sută din veniturile bănești realizate, iar pentru construcții și inventar pentru stînă 10 la sută. Celelalte sume vor fi repartizate înto- vărășirilor și se va face plata cio- banilor. Întovărășirile vor primi pe lîngă bani și cașul ce va rezulta după predarea cantității contracta- te. Tot din acest caș urmează să se repartizeze președinților și secre-

tarilor de întovărășiri pentru acti- vitatea depusă în cadrul unităților.

Dezvoltarea ramurilor anexe de producție este de asemenea în a- tenția întovărășirilor. Astfel, pentru a-și crea venitul cît mai mari, ei cresc acum la stînă o scoafă de prăsilă și opt grăsunii.

Pentru ca oile să fie cît mai bine hrănite, să fie mai bune și să dea o producție sporită de lapte, înto- vărășirile au organizat pășunatul pe tarlate, în raport de dezvoltarea și flora pășunii. Pășunatul în comun pe tarlate și-a dovedit evident su- perioritatea, deoarece oile ce for- mează averea obștească a întovă- rășirilor au dat o cantitate de lapte mult sperită față de producția ob- ținută de la oile din sectorul indi- vidual, în aceeași perioadă de timp. Pentru o mai bună iernare a oilor, comitetele de conducere a celor două întovărășiri, sprijinite de organiza- țiile de partid, au organizat de pe acum stringerea în comun la saivane a furajelor pentru oi, de pe terenul înscris în întovărășire în acest scop, asigurîndu-se cîte 300 kg. fîn pentru fiecare oaie.

Datorită muncii politice desfășu- rate de organizațiile de partid și de stat, de căminul cultural și or- ganizațiile U.T.M. și comitetul co- munal de femei, comuna Intregalde a fost cooperativizată în proporție de 95 la sută și sînt condiții ca în curînd procentul de cooperativizare să crească.

Experiența de pînă acum a înto- vărășirilor „Miorița” și „Horia”, care și-au propus ca în viitor să mărească simțitor numărul de oi și să dea o largă dezvoltare ramurilor anexe, dovedesc că la baza succe- selor de pînă acum stă buna or- ganizare a muncii și interesul fie- căru întovărășit pentru dezvoltarea continuă a fondului de bază.

Sprijinite în permanență de or- ganizațiile de partid și de stat din comună, întovărășirile din comuna Intregalde se vor întări tot mai mult, iar țărănii întovărășiți vor trăi o viață mai bună, mai înflori- tare.

Fl. BARABAȘ

— SPORT —

Duminică, 21 iunie a.c., pe tere- nul sportiv „23 August” și cel al Școlii profesionale din Alba-Iulia, s-a desfășurat faza regională a campionatului republican de juniori pe anul 1958-1959 la volei. Dînd dovadă de o bună pregătire tehni- că și fizică, echipele din raionul nostru s-au clasat pe primele locuri în seriile respective.

La junioare, locul I Știința Zlatna cu 6 puncte, pe locul II — Știința Simeria cu 5 puncte, pe locul III — Șurianul Sebeș cu 4 puncte și pe locul IV — Știința Lupeni, cu 3 puncte.

La juniori, locul I Școala sporti- vă Alba-Iulia cu 6 puncte, locul II — Rapid Simeria cu 5 puncte, locul III — Minerul Lupeni cu 4 puncte și pe locul IV — Tineretul nou Sebeș cu 3 puncte.

Tot duminică, la orele 17, a înce- put pe stadionul sportiv „Unirea” din Alba-Iulia meciul de fotbal între echipele Unirea din Alba- Iulia și Aurul Zlatna, cîntînd pen- tru Cupa R.P.R. pe anul 1959-1960. Jucînd cu mai mult elan și mai încheget, oaspeții au reușit ca încă de la începutul meciului să pună stăpînire pe joc. În minutul 25 de joc, în urma unei greșeli a stoper- ului Popa, de la echipa Unirea Al-

ba-Iulia, un atacant al oaspeților scapă sîngur în fața porții și mar- chează primul punct al întîlnirii. În minutul 39, Nagy reușește să ega- leze, rezultat cu care se termină prima repriză.

În cea de-a doua repriză mar- chează tot oaspeții în minutul 52. Scor final 2-1 pentru oaspeți.

Întreprinderea de Industrie locală

„HORIA”

Alba-Iulia, str. Moșilor, 10-12
TELEFON 502.

- anunță deschiderea unei secții de împletit sîrmă cu următoarele produse:
- sîrmă împletită de orice dimensiuni, neagră și gal- vanizată;
- panouri pentru garduri din sîrmă împletită și porți metalice;
- somiere;
- coșuri de hîrtii pentru bi- rouri, grădini publice și străzi.

ANUNȚ

COOPERATIVA MEȘTEȘUGĂREASCĂ „MUREȘUL” DIN ALBA-IULIA

execută pentru populație cu material pro- priu sau cu al clientului lucrări de:

- Zugrăveli, vopsitorie, reparații de zidării și con- structii noi.
- Curățat, reparat și montat sobe de teracotă.
- Lucrări de tinichigerie pentru uz casnic și pentru construcții.
- Reparații la mașini de cusut, în atelier sau la do- miciliu.
- Confectionat mobilier la comandă (dormitoare, bu- cătării, binale etc) și reparații.
- Lucrări de mecanică, sudură, instalații sanitare, de apă și de electricitate.
- Confecții la comandă pentru bărbați, femei și copii.

Comenzile și lămuririle necesare se primesc zilnic la sediul cooperativei în str. Unirii nr. 2.